

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **T. B.**, bývajúcej v K., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovanej **Rapid life životná poisťovňa, a.s.**, so sídlom v Košiciach, Garbiarska 1, IČO: 31690904, v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nemcovej 22, **o zaplatenie 1 308,17 € s príslušenstvom**, ktorá právna vec bola vedená na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 37C/20/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. septembra 2013 sp.zn. 6Co/97/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi, do rúk jej zástupcu, náhradu trov dovolacieho konania v sume 139,82 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom z 31. októbra 2011 č.k. 37C/20/2010-280, v spojení s opravným uznesením z 10. februára 2012 č.k. 37C/20/2010-307, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1 308,17 € spolu s úrokom z omeškania 10,5 % ročne z dlžnej sumy od 1. januára 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 757,90 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 24. septembra 2013 sp.zn. 6Co/97/2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v žalovanej napadnutom výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, a o vo výroku o trovách konania. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi, do rúk jej zástupcu, náhradu trov odvolacieho konania v sume 79,58 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že odvolacie dôvody žalovanou uvádzané

(podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.) nie sú dané. Plne sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že k žalovanou tvrdenému zániku záväzku podľa § 575 Občianskeho zákonníka z dôvodu nemožnosti plnenia, nedošlo. Uviedol, že tento svoj záver súd prvého stupňa podrobne, precízne a logicky vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia o veci samej. Za správny preto považoval jeho záver, že k predčasnému skončeniu poistenej zmluvy účastníkov „riadnym“ a zákonným spôsobom nedošlo a že ich poistný vzťah trval až do jeho zániku uplynutím dohodnutej doby. Odvolací súd za právne významné nepovažoval ani ďalšie odvolacie námietky žalovanej.

Proti rozsudku odvolacieho žalovaná podala dovolanie. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa, prípadne aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazne žalobkyňu na náhradu trov konania. Prípustnosť svojho dovolania odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., tým, že konania oboch súdov sú postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), pretože nižšie súdy opomenuli svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. a ďalej tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žalovaná videla odňatie jej možnosti konať pred súdom v tom, že súdy opomenuli v rámci vykonávania dôkazov listinami správny procesný postup podľa § 129 O.s.p. a odvolací súd vec posúdil aj podľa ustanovení § 797 a nasl. OZ, teda z pohľadu ustanovení, ktoré neboli predmetom právnych úvah pred prvostupňovým súdom bez toho, aby postupoval podľa § 213 ods.2 O.s.p. Žalovaná namietala, že odvolací súd neposúdil vec komplexne a správne, keď nevzal do úvahy skutočnosť, že vznik poistnej zmluvy s protiprávnym obsahom bol dôsledkom nesprávneho úradného postupu orgánov štátu, rovnako zánik poistenia bol dôsledkom opatrení prijatých na základe stavu, ktorý nastal po 21. februári 2008, smerujúcich k odvráteniu škôd ako následku tohto nesprávneho úradného postupu orgánov štátu. Podľa jej názoru súdy v konaní neaplikovali princípy európskeho zmluvného práva, nezohľadnili, že v dôsledku podstatnej zmeny okolností uzatvorenia poistnej zmluvy, ktorá nebola zavinená ani jednou zo zmluvných strán, a ktorej dôsledky dopadajú obzvlášť ťaživo na jednu zmluvnú stranu, bolo potrebné prelomiť zásadu pacta sunt servanda v podobe následnej úpravy zmluvného záväzku alebo jeho zániku. Žalovaná namietala, že súdy nevykonali podstatné dôkazy ňou navrhnuté. Domnievala sa, že v konaní je potrebné posúdiť otázky zásadného právneho významu, ktoré bližšie formulovala

vo svojom dovolaní. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v inej veci vedenej na Okresnom súde Košice I. pod sp.zn. 19C 209/2009 odvolací súd pripustil dovolanie z dôvodu otázky zásadného právneho významu. V tejto veci podala žalovaná dovolanie vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 229/2013, pričom podľa jej názoru rozhodnutie v tejto veci bude mať rozhodujúci vplyv aj na spor v predmetnej veci.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej vyjadrila podaním z 2. augusta 2013, v ktorom uviedla, že dovolanie žalovanej považuje za neprípustné, nakoľko nebol daný dovolací dôvod. Mala zato, že súdy postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku týkajúcimi sa vedenia konania i dokazovania. Podľa jej názoru účastníci mali priestor na svoje vyjadrenia a na predloženie dôkazov, súd prvého stupňa oboznámil účastníkov s obsahom listinných dôkazov obsiahnutých v spise a postupoval v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p. Žiadala, aby dovolací súd návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol a dovolanie žalovanej odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p. Súčasne žiadala o priznanie náhrady trov dovolacieho konania za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava právneho zastupovania a vyjadrenie k dovolaniu po 61,87 €, 2x režijný paušál po 8,04 €, čo spolu činí sumu 139,82 €, na účet advokátskej kancelárie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa (viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 57/2013, 3 Cdo 400/2013, 4 Cdo 107/2011, 5 Cdo 2/2014, 6 Cdo 245/2013, 7 Cdo 177/2013). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. v znení zákona č. 353/2014 Z.z. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni (do rúk jej právneho zástupcu – § 149 ods. 1 O.s.p.) trovy dovolacieho konania pozostávajúce z dvoch úkonov právnej pomoci – prevzatie a príprava právneho zastupovania a vyjadrenie k dovolaniu žalovanej z 13. januára 2014, v sume po 61,87 € (§ 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) a režijného paušálu 2 x po 8,04 €, t.j. v sume 16,08 (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), teda spolu 139,82 €, do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová